

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxij. post Trinit[atis]. Text[us] eua[n]gel[ij]. Mat. ca. xxij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Domica. xxiii. post Trini.

q̄z p̄ma est sua p̄formis p̄dictis. secūda
p̄o ē altoz q̄ tenet q̄ reciduas soluet. a.
i inferno rpatr t̄m. quā doctoz sc̄tus licz
nō teneat: eā t̄m nō reprobat: qz sustēta/
bilis ē: z t̄pē eā t̄m sustētat. Nec te mo/
ueat q̄ t̄m p̄nt̄r dissimilitudinē int̄ er. a. z
penā ventat. qz loquit̄ de ventat nō re/
misso q̄ ad culpā. Et p̄mū loquit̄ ex opt̄
niōe eoz q̄s t̄m allegat (Sic z pat̄ me/
celestis faciet vob: nisi remiserit̄ vnus/
q̄sq̄ fratri suo de cordibz v̄ris). i. nō so/
lum apparent: s̄z z cordiat̄. Hiero. Jo/
d̄ns addidit̄: de cordibz v̄ris: vt oēm s̄t/
mulacionē f̄ct̄e pac̄z auferret. Hec ille.

Horat̄ q̄libet n̄m debz exēplo hu/
tus fut̄ facilis esse ad ventā largienduz
qz z ob h̄ saluator parabolā dixit. Qui
ge. Vult docere nos d̄ns faciles esse ad
indulgendū eis q̄ nocuerūt nobis: ma/
xime si satisfaciētes dep̄cent̄ veniā sibi
dant. Hec ille.

Domica. xxiii. post Trinit.

Text^o euāgel. Mat. ca. xxij.

A Beutes pharisei: cōsi/
lium inierunt: vt cape/
rent Iesum in sermōe
Et mittunt ei discipu/
los suos cū herodiāis: dicētes.
Magister scimus qz verax es: z
viam dei in veritate doces: z non
est tibi cura de aliquo. Non em̄
respicis p̄sonā hominū. Dic er/
go nobis: Quid tibi videtur. Li/
cet census dari cesari: an non:
Cognita autē Iesus nequitia
eorum: ait. Quid me tētatis hy/
pocrite: Ostēdite mibi numis/
ma census. At illi obtulerūt ei
denarium. Et ait illis Iesus.
Cuius est imago hec et super/
scriptio: Dicūt ei: Cesar. Tūc
ait illis. Reddite ergo que sunt
Cesaris cesari: et que sunt dei
deo.

A Beutes pharisei cōsili/
um inierunt etc. (Mat. xxij.)
In p̄senti euāgelio tangunt̄
tria p̄ucta: q̄ sūt Inuidiosa
psultatio. Inuidiosa interrogatio. z Blo/
tiosa psultatio.

Quarū ad p̄mū sc̄dū ē q̄ tan/
gūt̄ inuidiosa psultatio phariseoz aduer/
sus ch̄m: cū d̄r (Beutes) a p̄dicatioue
ch̄i i q̄ audierit parabolā d̄ nuptijs: z cō/
clusione q̄ mlti s̄t vocati. s. iudei z gēti/
les. pauci p̄o electi. qz iudi fuerūt icredu/
li: z forte ista egre tulerūt (pharisei). i. q̄
dā religio: d̄ct̄ a phares qd̄ ē diuinito: qz
a reliḡ p̄lo z hitu z querlatiōe erāt di/
sticti. Isti fuerūt maḡni ch̄i emulatores
qz eos p̄denabat sua sc̄a querlatiōe z ap/
ta p̄dicatiōe. Et ē qz vt d̄r Iose. erāt i
maḡ p̄l̄ estimatiōe: cū p̄mū aliq̄s in
p̄lo apparebat h̄ns opionē sc̄ritat̄: q̄ n̄
eēt de sua secta statim mordebāt iuidia.
Vn̄ p̄secuti s̄t Joāne p̄mū vt d̄ctū ē s̄.
deide ch̄m (Cōsiliū inierūt). s. cū hero/
dianis fm̄ Ch̄y. qd̄ hinc p̄z. qz post s̄l̄
cū ill̄ miserūt discipulos suos (vt capent̄
Iesum i sermōe) Tū qz i facto cū cape vel
rephēdere nō poterāt. Tū qz facti ē in
p̄bo q̄ i ope cape. Et h̄ p̄z sic d̄r Ch̄y
sost. q̄ affectata malicia aliq̄n̄ qd̄ p̄fū/
dit̄: s̄z n̄ emēdat̄. qd̄ duplici exēplo. p̄bar/
sez aq̄ currētis: cui si obturat vn̄ adit̄
statim aliū reperit. Sic z istoz malicia
in vno p̄fusa viam aliā molit̄. z exēplo
ignis q̄ crescit ex additione lignoz. Et
sic anim̄ mal̄ q̄nto pl̄ audierit vitā/
tē: t̄aro plus etiā inflāmat̄ ad maliciā.
(Et mittūt ei discipulos suos cū hero/
dianis dicētes) Isti herodian̄ fm̄ ma/
gistr̄ histo. fuerūt milites Herodis res/
trarche. i. filij herodis ascalonite: q̄ erat
rūc p̄ns in hierl̄m fm̄ sc̄m̄ Tho. cū ista
q̄ fuerit sc̄a ch̄o feria. ij. añ passionē
suā. z d̄ Herode legit̄ q̄ venerat ad solē
nitatē paschale. Vn̄ fm̄ eūde fuerūt mi/
lites Herodis ascalonite iam defuncti
Sc̄dm̄ Hiero. p̄o Herodes ascalonita
sub q̄ descriptio orbis facta est: fuit a ce/
sare cōstitūt^o rex z exactoz tributū i Ju/
dea. Fuerūt ergo fm̄ eum istī herodia/
D iij

ni: vel milites Herodis deputat ad ex
actiōem tributi: vel illi q̄s pharisei illu
dēdo herodianos appellabāt: eo q̄ cen
sum redderēt cesari. quē Herodes exi
gere p̄suevit. Dicitur autē isti discipulos
suos fm̄ Chry. tanq̄m mlt̄ cognitos vt
nō dephēderent. 2. Secōdo vt dephēsi mī
nus erubescerēt. Subdit autē Chryf. vi.
Discipuli autē illi mgt̄s suis erāt erare
miores. mallea autē pares. Nā 2. pulli ser
pētū statura breuiorē sūt: veno autē eq̄
les. Et canili luporū 2. si venationē tene
re n̄ possint. tā tñ sanguie gaudēt 2. mor
sibz ludūt. Hec ille. Dicitur autē eos cū
herodians fm̄ glo. vt ignotiores adhuc
facili⁹ deciperent: 2. deceptū p̄ illos mili
tes capere. q̄d p̄ se facere nō audebāt:
timētes turbā.

Horat̄ i hac pte dicit debz sibi su
mere exēplū tacēdi. qz pharisei. i. diabo
li 2. diabolici vtr̄ diuisi a deo: q̄rūt ca
pe iesum. i. iustū viz i fm̄oe. Si em̄ co
nari sūt cape ebim̄. mltro maḡ te. Ca
uēdū ē autē mltiloquū. Primo: qz ē oc
caso peccādi. Prover. x. In multiloq̄o
nō deerit pecc̄. Secōdo qz ē signū stultit̄
cie. Eccl̄. x. Stultus p̄ba multiplicat.
Tertio: qz ē cā displicēte. Eccl̄. xx. Est
odibil̄ q̄ pecc̄ ē ad loq̄ndū. Quarto qz
est 3. ordinatiōe nature: fm̄ Senocra
tē q̄ mlt̄ loq̄nti ait. Os vnū 2. dual au
res a natura recepim⁹. q. vi. mlt̄ audī
re 2. pauca loq̄ deberes

Quātū ad scdm̄ tāgīf̄ insidiosa intro
gatio. Pro q̄ aduerdū ē: qz teste Hiero.
ro. cū iudea facta fuit romāo impatori
tributaria: maḡ ē in p̄lo exorta seditio
dicētibz q̄busdā q̄ iuste deberet romāis
tributū: q̄ p̄ cōi salute 2. hēre ppl̄i mlt̄
tarēt. Pharisei s̄o q̄ sibi iusticiam ap
plaudēbāt ecōtrario dicētibz/ nō debe
re ppl̄m dei q̄ decimas 2. p̄mitas 2. cere
ra i lege dñi p̄stituta solueret hūantis le
gibz subiacere. 3. Iō isti pharisei cogita
uerūt hāc pponere q̄nē dñi: vt si q̄dē dī
ceret q̄ licz dari tributū cesari ifama
rēt eū ap̄ ppl̄m q̄si nō eēt zelator p̄ lege
2. ppl̄i dei libere. Si s̄o dicerz q̄ n̄ licz
statim p̄ milites quos forte etiā pecu
nia pm̄issis p̄duxerāt: 2. q̄b̄ h̄ displice

bat/rapent illū. Et h̄ scdm̄ maḡ voleb
bāt. Et iō vti arte rhetorica attribue
bāt ei q̄d obtinere volebāt. i. p̄stāriā dī
cēdi v̄tate sine aliq̄ timore cuiusuis p̄
sone. vt p̄ h̄ ad loq̄ndū 3. cesarē moueret
Dicitur ḡ (D. gr̄) Incipit a laudibz vt
beniuolentiā capter. Chryf. Hec ē autē
hypocritaz p̄ma simulatio: qz laudant
q̄s p̄dere volūt. Et iō i laudē p̄p̄unt
dicētes (D. gr̄) D. gr̄m eū vocāt: vt q̄si
honorat⁹ 2. laudat⁹ mysteriū sui cordis
simplicit̄: eis ap̄iat tanq̄m volēs eos h̄e
discipulos Hec ille. (scim⁹ qz verax es) i
vita (2. v̄tā dei in v̄tate doces) q̄ ad do
ctrinā (2. nō ē tibi cura de aliq̄) Nō ei ac
cipis p̄sonā hoim̄) q̄ ad iusticiā tuēday.
Et i h̄ fm̄ Chry. occulte insinubāt cesa
rē 2. Herodē. Sic ḡ cōmēdauit eū fal
laciō v̄tate vite 2. doctrie 2. iusticie. et
h̄ vt 3. cesarē loq̄ret. Hiero. Blāda q̄p
pe 2. fraudulēta interrogatio illuc puo
cat rudentē: vt maḡ deū timeat q̄ cesa
rē. Hec ille. (D. gr̄ nob) q̄si dī. Parati
sum⁹ stare dicto tuo: q̄d tñ falsum erat
(Quid tibi videt: Licz celsuz dari cesa
ri an nō?) Et h̄ dicebāt fm̄ Hiero. vt si
negatiue ruderet: statim herodiani eū tā
q̄ seditiois reū 3. romanū p̄ncipē tene
rēt. Sciebāt em̄ vt Chry. ait: hac de cā
altos ocellōs. Si s̄o rñdiffer affirmari
ue: credebāt eū grām populū amissurū.
Si s̄o taceret: arguissent eū timidū eē
in p̄fessioe v̄tatis.

Horat̄: in hac pte dicit liber habet do
cumētū v̄tādī adulatoris: 2. eis aspe re
spōdēt: sic 2. chris fecit. Sic em̄ dī Au
gu. sup̄ ps. Duo sūt ḡna p̄secutorū. i. Ul
tupariū 2. Adulatiū. 2. pl̄ p̄sequit̄ l̄n
gua adulatoris q̄ manus infectoris.
Sūt em̄ isti sic syrene q̄ dormire 2. hēse
re. i. p̄seuerare faciūt i pctis. 2. sic apes
hñtes i ore meli: 2. a culēi i cauda: qz i ab
sentia vitupant. Et sicut scorpio q̄ fab
cie blādīf̄ 2. cauda occidit

Quātū ad tertiu tāgīf̄ gliosa p̄fusa
tio: cū dī (Cognita autē iesu negr̄ia corū
ait) nō rñdēdo fm̄ corū blādos fm̄oes s̄z
fm̄ asp̄m quā nouerat corū p̄ciam fm̄
Chry. (Quid me tētat̄is hypocrite) id
est stimulatoris 2. dceptoris: fm̄ Chry.

Domica. xxiiii. post Trini.

Dicitur quod eis: hypocrite. ut considerantes eum
humano cordium cognoscere: quod facere cogitabant: proficere non auderent. Vide quod
pharisaei blasphemabant ut pederent. sed Jesus
fundebat ut saluaret. quod veritas est homi-
deus iratus quod homo peccator. Hec ille. (Osten-
dit enim hi numisma cesaris). id est quod pro censu
datur. Est enim sciendum quod singulis annis sin-
gula capita domorum secundum aliquos pro tributo
dabant numerum argenteum valentem decem num-
mos vitales: sed quod denarius dicebatur. Di-
cit autem numisma id est quod numerus vel scriptu-
ra seu impressio facta in numo: quam primo
numa populi apud romanos introduxit: a qua
est: a qua numerus vel numisma dicuntur. (Ac
illi obrulerunt ei denarium) qui erat id est quod nu-
misma: vel habebat impressum numisma. In
eo enim ut ait Hieronymus. erat cesaris imago.
Et videtur etiam hoc dicere textus quod circa ima-
ginem habet nomen cesaris inscriptum. Unde et
aliquis dicitur esse quasi numisma: quia nota pene-
tius erat inscripta in eo. Et ait illi. Cuius est
imago haec et superscriptio? id est nomen circa
vel super imaginem scriptum. Hec interrogat ex
gratia: cum tunc esset cesar secundum Hieronymum. ut
nomen scire posset imperatoris. sed ex dispo-
sitione: ut scilicet ex sua similitudine eos iudicaret. (Di-
xit ei: Cesaris) non Augusti secundum Hieronymum.
sed Tyberii pugnati eius: sub quo passus est do-
minus. Quos tamen romani imperatores ut idem
dicitur a primo Laeto cesare qui imperium arripue-
rat cesares appellantur. (Tunc ait illi. Red-
dite quod sunt cesaris cesari: et quod sunt dei deo)
quasi dicitur secundum S. Thome. Vos estis dei et cesar-
is. et aliquid habentes a deo: ut diuitias natu-
rales et aliquid a cesare. scilicet artificiales: ut nu-
mos. Reddite ergo deo quod sunt dei. scilicet decimas
et primitias. et quod sunt cesaris cesari. scilicet tribu-
tum. Et ait. vos estis sub deo immediate
spirituali: sed sub cesare temporali. Reddite ergo deo
spirituale finitum: et cesari corporale et temporale.
Iudei enim iurauerant ei fidelitatem et tribu-
tum. Et sic Christus saluauit iura dei et ce-
saris. Est autem hoc considerandum quantum ad
iustitiam curauit. quia multa habuit morti-
ua ad dicendum de cesare: puta quod erat infidelis
deus et alienigena: et pro tale tributum paupe-
res quibuscumque. et multi ob hunc tributum poterant
a solutoribus decimam et oblationem dei. Ha-
buit etiam mortuum ad dicendum de deum ipsum

cesaris et tyrannorum potentiam. Sed tamen
Christus iura veriusque saluauit. nec in iustitia
etiam voluit aliquid dicere. propter amorem humani
tuum: aut in fauorem pauperum: aut propter
uini cultus: aut propter timorem allicuius
tyranni.

Doctrina secundum Origenem. Cesaris est corpus
deus pro est anima. et veritas quod suum est opor-
tet tribuere. Quidam pro attendunt cesarem
nihil de hoc curantes. quidam e contrario: sed
raro. et veritas male faciunt. Aug. Sicut
obnoxium est corpori corpora esse non posse
perire. ita periculosum est anime spirituales de-
lectas fastidire.

Domica xxiiii. post Trinitatis. Te-
xtus euangelii Mat. ca. ix.

Lequete iesu ad turbas
ecce princeps vnus accessit:
et adorabat eum dicens.
Domine: filia mea mor-
do defuncta est: sed veni impos-
ne manum tuam super eam et vi-
uet. Et surgens iesus sequebatur
eum: et discipuli eius. Et ecce mu-
lier que sanguinis fluxum pati-
ebatur duodecim annis accessit
retro: et tetigit fimbriam vesti-
menti eius. Dicebat enim in-
tra se: Si tetigero tantum vestimen-
tum eius: salua ero. At iesus con-
uersus: et videns eam dixit. Co-
fide filia: fides tua te saluam fe-
cit. Et salua facta est mulier ex
illa hora. Et cum venisset iesus
in domum principis: et vidi-
disset turbas et turbam tumultu-
antem: dicebat. Recedite. Non
enim est mortua puella sed dormi-
mit. Et deridebant eum. Et cum
eiccta esset turba: intrauit et te-
nuit manum eius. Et surrexit
puella. Et exiit fama hec in vni-
uersam terram illam.